

Bemærkninger til forslaget

Følgende opgørelse fra Danmarks Statistik viser, hvor vidt udhulingen af progressionen er nået. Tallene er fra indkomståret 1982.

Skat og fradrag som procent af bruttoindkomsten for forskellige indkomstgrupper

Indkomstinterval	Skat i pct. af bruttoindkomst	Fradrag i pct. af bruttoindkomst
60.000– 80.000 kr.	26,2	12,6
80.000– 100.000 kr.	29,3	13,0
100.000– 125.000 kr.	30,7	16,3
125.000– 150.000 kr.	30,7	21,7
150.000– 175.000 kr.	30,0	26,5
175.000– 200.000 kr.	29,9	29,9
200.000– 250.000 kr.	30,5	32,3
250.000– 300.000 kr.	31,2	35,2
300.000– 500.000 kr.	31,7	39,7
500.000–1.000.000 kr.	32,0	46,5
Over 1 mill. kr.	28,6	56,8

Tallene skal tages med et vist forbehold. For erhvervsdrivende indgår renter af erhvervsgeæld og i et vist omfang andre erhvervmæssige fradrag i såvel bruttoindkomst som fradrag, hvilket selvsagt ikke giver et korrekt billede af de pågældendes skatteevne. Til gengæld indgår mange pensionsindbetalinger ikke i hverken bruttoindkomst eller fradrag, hvilket trækker i den modsatte retning. Endelig er der tale om en stikprøveundersøgelse, og stikprøven omfatter kun 3 personer med en indkomst over 1 mill. kr., så tallene for denne gruppe kan ikke tillægges megen vægt. Men for de fleste indkomstgruppers vedkommende dominerer lønmodtagerne, og stikprøverne er store nok, og tallene giver derfor et tilstrækkelig pålideligt billede af skattesystemets virkemåde.

Som det ses, er progressionen helt forsvundet. På trods af den formelt progressive skatteskala betaler alle indkomstgrupper over 100.000 kr. ca. samme procent af bruttoindkomsten i skat. Lavløngruppen med indkomster mellem 100.000 og 125.000 kr. er endda en af de hårdest beskattede grupper.

Synderen er fradragene, som det også fremgår af tabellen. De stiger voldsomt med stigende indkomst. Og det helt dominerende fradrag er rentefradraget.

Rentefradragets betydning er led i en mere omfattende problematik: beskattningen af kapitalafkast og kapitaludgifter.

Som det er nu, er det ikke blot sådan, at skat på lønindkomster alene giver hele provenuet. Løn overbeskattes for at dække det hul, som skatten på kapitalafkast udgør. Skat på kapitalafkast er ikke en indkomst, men en udgift – et kæmpehul i systemet, der vokser som en kræftsvulst.

Forklaringen på dette fænomen er dels, at i modsætning til løn kan kapitalafkast være både positiv: rente, udbytte, kursgevinst, overskud af virksomhed m.v., og negativ: renteudgift, kurstab, afskrivninger, og dels kan kapitalafkast flyttes og omdannes i modsætning til lønindkomst, der nu engang er bundet til den, der udfører arbejdet. Da der samtidig er meget stor forskel på skatteprocenter – fonde og foreninger betaler ikke skat, andelselskaber betaler kun en meget lempelig formue-